

Datum: 2023-02-21
Diarienummer: 2022-26236-2

Mottagare:
Finansdepartementet
103 33 STOCKHOLM
Referens:

Europeiska kommissionens förslag till förordning om övergripande cybersäkerhetskrav för produkter med digitala element och om ändring av förordning (EU) 2019/1020

Säkerhetspolisen är nationell säkerhetstjänst, tillika samordnings- och tillsynsmyndighet under säkerhetsskyddslagstiftningen jämte samverkande myndighet inom Nationellt cybersäkerhetscenter. Myndigheten välkomnar förslaget till förordning. Säkerhetspolisen har följande synpunkter på förslaget.

Förordningen inte tillämplig på området nationell säkerhet

Säkerhetspolisen omfattas av inte förordningen med anledning av att EU saknar kompetens att lagstifta på området nationell säkerhet (artikel 4.2 i EU-fördraget). Säkerhetspolisen och andra som bedriver verksamhet på området nationell säkerhet bör således aldrig kunna anses utgöra aktörer (i betydelsen tillverkare, importörer eller distributörer) under förordningen. Skulle regeringen mena att det föreligger oklarheter i förhållande härtill bör saken klargöras direkt i förordningstexten, jfr rådets förslag till ordalydelse av preambel 12a i Europarlamentets och rådets förordning om harmoniserande regler för artificiell intelligens (AI-förordningen).

Förordningens tillämpningsområde

Enligt artikel 2.5 i förslaget ska förordningen inte tillämpas på sådana produkter med digitala element som (1) utvecklats uteslutande (eng. *exclusively*) för ändamål som rör nationell säkerhet eller militära ändamål eller (2) utformats specifikt för att behandla säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter (eng. *classified information*). Detta undantag bör av följande skäl revideras.

Förordningens avsikt kan sägas vara att skydda i första hand konsumenter och andra aktörer som inte har möjlighet att själva kravställa om och identifiera brister i uppkopplade produkters cybersäkerhet. Säkerhetspolisen menar att produkter som utvecklats *i syfte* att användas i verksamheter som ligger utanför EU:s kompetens, inklusive på området nationell säkerhet, inte ska omfattas av förordningen. Undantaget bör således inte vara begränsat till varor som utvecklats uteslutande för sådan användning, utan formuleras på bredare sätt (jfr rådets förslag till artikel 2.3 i AI-förordningen: "for the purpose of activities which fall outside the scope of Union law, and in any event activities concerning military, defence or national security").

Säkerhetspolisen noterar därtill att det engelska begreppet *classified information* har översatts till säkerhetsskyddsklassificerad information i den svenska versionen av förordningsförslaget. Detta undantag bör dock enligt Säkerhetspolisen kunna tillämpas inte endast i förhållande till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter utan även andra typer av sekretessbelagda uppgifter, inklusive sådana som omfattas av förundersökningssekretess. Vilka typer av information och klassificeringar som bör omfattas av undantaget behöver analyseras närmare.

Datum: 2023-02-21

Diarienummer: 2022-26236-2

Om annan offentlig verksamhet och tillhandahållande på marknaden

Såvitt avser i vilken omfattning annan offentlig verksamhet än sådan med koppling till nationell säkerhet bör kunna omfattas av förordningen har Säkerhetspolisen följande synpunkter.

Enligt definitionen av "tillhandahållande på marknaden" i artikel 3.23 i förslaget omfattas "varje leverans av en produkt med digitala element för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt" (vår kursivering). Motsvarande definition återfinns i avsnitt 2.2 i 2022 års blåbok om genomförandet av EU:s produktbestämmelser och gäller således även för andra typer av marknadskontroll.

Som Säkerhetspolisen läser definitionen bör en myndighet som till exempel själv ombesörjer import en viss produkt från ett tredjeland för eget bruk inte kunna anses utgöra en importör eller av annan anledning omfattas av skyldigheterna i förordningen. Detta eftersom agerandet inte har samband med kommersiell verksamhet. Säkerhetspolisen är dock av förståelsen att i vart fall vissa svenska marknadskontrollmyndigheter menar att en myndighet eller annan organisation som importerar en produkt för sitt eget bruk ska anses tillhandahålla produkten på unionsmarknaden. En sådan syftestolkning görs med argumentet att produkten även i sådant fall får viss utbredning i samhället.

Säkerhetspolisen menar att nu aktuellt förordningsförslag behöver förtydligas så att det inte råder några oklarheter om att privat import och andra typer av leveranser som har samband med offentlig verksamhet inte ska anses utgöra ett tillhandahållande på unionsmarknaden.

Detta yttrande har beslutats av chefsjuristen Per Lagerud. Verksjuristen Robert Scherman har varit föredragande.